نكات اضافي درياره ليست ها:

گفتیم که append و extend چه تفاوتی دارند. Append میومد آن آیتم های اضافه شده را به عنوان یک لیست اضافه میکرد و extend میومد آیتم هارا مستقیم اضافه میکرد:

خب ؟ تا اینجاشو گرفتی ؟ حالا فرض کن ما append زدیم . میدونید که خود اون لیست میشه یدونه ایندکس که خودش باز ایندکس داره ببین اینو :

خود اون لیست شده ایندکس شماره 4 یعنی اگر بیام پرینتش بگیرم برام برمیگردونتش:

نیگا : وقتی ایندکس 4 رو خروجی گرفتم خود اون لیست توی اون لیست اولیه رو برام چاپ کرد . نوعشم خروجی گرفتم نوشت لیست پس شد این یه لیست تو در تو .

حالا چجور به آیتم های تو اون لیست اولیه دسترسی داشته باشیم ؟ خب کاری نداره:

گفتم [1][4]a : برو از a برو سراغ ایندکس 4 امی (اون لیسته توی لیست اولیه) بعد برو سراغ ایندکس شماره 1 اش یعنی a .

کار با دیکشنری ها:

گفتیم که دیکشنری ها به صورت key: value هستن و key ها به قول معروفی unique باید باشن و اگر تکرار بشن موقع خورجی گرفتن آخری شو نشون میده و اینکه باید key ها استرینگ باشن:

```
P Click here to ask Blackbox to

my_dic = {

    "name" : "Ali",
    "age" : 23,
    "age" : 45,

}

print(my_dic)
('name': 'Ali', 'age': 45)
```

بعدش گفتیم:

اگر key ای را برگردانیم که وجود نداشته باشه ارور میگیریم:

حال اگر نخواهیم که ارور بگیریم و اگر وجود نداشت none برگردونه:

میشود مسائل قبلی را با اینها هم ترکیب کرد مثلا:

```
Click here to ask Blackbox to help you code
                 my_dic = {
                     "name" : "ali",
                     "age" : 23
                 print(my_dic["name"].upper())
     🥏 test3.py > ...
            Click here to ask Blackbox to help you code fas
                 "name" : "ali",
                 "age" : 23
                                                      <class 'int'>
            print(type(my_dic["age"]))
🥏 test3.py > ...
        Click here to ask Blackbox to help you code faster
        my_dic = {
             "name" : "ali",
             "age" : 23
        print(my_dic["name"].isdigit( )) # False
```

دیکشنری ها هم میتوانند تو در تو باشند:

```
test3.py > ...
Click here to ask Blackbox to help you code faster

my_dic = {

"dic1": {"name": "ali", "age": 30},

key value
"dic2": {"marriage": False, "death": True},

"dic2": {"marriage": False, "death": True},

print(my_dic)

print(my_dic)
```

حال برای دسترسی به المان های آن باید مثل لیست های تو در تو عمل کنیم:

تمام متد های دیکشنری هارو میشه برای این ها هم استفاده کرد:

در خط اول اومدیم داخل "dic1" که خود key دیکشنری اصلی هست از متد get استفاده کردیم که key رو دادیم و value رو برگردونده برامون

در خط دوم هم داخل "dic2" رو اپدیت کردیم و {30 : "age"} را وارد آن کردیم

شرط ها:

If condition:

elif condition:

statement

elif condition:

statement

else:

statement

حواستون به indent گذاری ها باشه statement ها باید 4 تا اسپیس یا یک تب فاصله داشته باشند نیازی هم نیست که 4 تا اسپیس بزنید وقتی بعد از 2 نقطه بعد از condition اینتر میزنید و صدای کیبرد رو میشنوید (: خودش 4 تا فاصله میندازه اگرم ننداخت با زدن دکمه تب خودش 4 تا فاصله میندازه .

یک نکته خیلی مهم توی شرط ها این است که وقتی یک شرط در ست در بیاد دیگه شرط های بعدی اجرا نمیشوند:

در اینجا شرط دومی که گفته اگر نوعش استرینگ بود چون درست در اومده با اینکه شرط بعدی که میگه اگر 2 بود درسته ولی باز هم اجرا نشده!

یک مثال:

این کد رو با کمک تابع میشه کوچیکش کرد که ما چون تابع رو نگفتیم این بحث رو وسط نمیکشم و فقط کد شو براتون میزارم که بعدا با تابع کار کردیم یادمون نره چون این یگ مثال خیلی خوبیه برای تابع: